ȘTIRI ȘI REPORTAGII

Începând prudent, accelerând apoi din ce în ce alura,

VENUS A DAT O LECȚIE TACTICA JUVENTUSULOI

Roș-albaștrii au jucat totuși bine 50 minute, dar apoi au cedat

Incidente care au întunecat atmosfera matchului

Lupta între linille intermediare a fost câștigată net de Venus

Nu am crezut niciodată în tradițiile matchurilor de foot-ball fiindcă ceiace se povestește în această materie nu este altceva decât un mare bluff. Cine ar putea crede că Juventus va bate Venus pentrucă așa este tradiția sau că Venus trebuie să bată regulat Ripensia tot din pricina tradiției. In materie de foot-ball este o singură socoteală și numai aceasta trebuie luată în seamă. Este vorba simplu și concis de condiția fizică a jucătorilor, de forma echipei, de vaioarea ansamblului și de capacitatea quintetului ofensiv. La ce folosește o nenorocită de tradiție dacă un înaintaș aleargă șontâc sau dacă o înaintare nu trage niciodată la goal. Am admite, ca să satisfacem grămada de suporteri aprigi juventiști că există în materie de foot-ball o adversitate care dă aripi și babelor neglijente și această adversitate foarte firească în materii de sport stimulează tot ce este echipă.

Ca să intrăm mai lesne în subiectul pe care avem intenția să-l tratăm fără multă filozofie, ne vom referi direct la matchul de eri unde se spunea că Juventus va isbuti să învingă echipa Venusului, care — iară se spune — nu ar avea cea mai bună formă, (argument suprem și indubitabil ultima înfrângere dela Cluj). Așadar, Capitala duduia pe socoteala matchului de eri. Trebuie să mărturisim din capul locului că nu ne-am temut de fel de toate acestc prevestiri pentru simplul motiv că ne cunoaștem clientela. Știm foarte sigur că Juventus e capabil de partide mari după cum e capabil de atte lamentabile. Tot atât de precis știm că echipa roș-albastră nu poate face un match are să nu fie cotat drept mediu. Așadar, după toate socotelile, Juventus sau făcea o partidă mare sau una lamentabilă. Era posibil și o a treia situație adică să facă un match mare o repriză și să sfârșească prost. Trebuie să recunoaștem că la acest lucru nu ne-am gândit tocmai bine și poate deaceea s'a întâmplat. Mai limpede exprimat, Juventus a contat numai 45 de minute în care a îndesat bine în careu formația Venusului, a dominat-o cu autoritate, a mai pocnit o bară de a crescut inima tuturor celor care purtau ochelari roș-albaștrii și apoi totul s'a irosit ca un vis frumos într'o noapte înstelată. Juventiștii au dispărut depe teren și în locul lor a apărut un Venus calm, sigur pe sine, jucând atent, autoritar și care fără multe vorbe și-a asigurat o victorie care se numește trei la zero și care, fără eforturi ar fi putut fi și 4-0. Dacă scorul este just sau nu, aceasta este o altă problemă care necesită discuțiuni suplimentare dar care nu-și are locul aci. Interesant este că Venus a știut să învingă și mai ales că după ce a avut 1-0, a socotit matchul încheiat. Foarte bine remarca cineva că atunci când Venus are 1-0, nu poate fi egalat. Negrii au marea calitate că merg progresiv și nu contenese jocul decât atunci când au matchul sigur în mână. Nu avem multe pilde care să ne contrazică, căci exceptând matchul de Duminecа trecută dela Cluj, Venus a cucerit partidă după partidă. Dar poate tocmai Clujul ar fi un exemplu unde nu au marcat la început și unde au fost învinși. Se prea poate să fie un factor de ordin psihologic, întâlnit des la formații invincibile. (Credem mai de grabă în psichologie decât în tradiții...).

Juventus a jucat fără tactică și fără metodă

Dar Juventus, acest Juventus care este un imens semn de întrebare și care se schimbă la fața dela match la match și dela repriză la repriză, a făcut eri exact una din partidele care justifică ceiace afirmăm în rândurile de mai sus.

Felul cum a început Juventus, nu trăda o tactică de joc, o metodă precisă care să justifice o acțiune studiată care să ne îndrituiască să-i acordăm șanse la victorie. Juventus s'a învățat să trimită mingile la Naciu sau Oană care să le aducă în fundul terenului, acolo să le recentreze sau să tragă la poartă. Mai încearcă ades să-l pună pe Sonni Niculescu în poziția de shoot când primește mingi dela mijlocași. Și atunci, acest Sonni al tuturor posibilităților mari și mici, întoarce un shoot care într'adevăr e bine plasat. Dar că se întâmplă aceste lucruri atât de simple, urmează ca Juventus să joace cu o apărare foarte puțin experimentată care să nu-și dea seama cu cine are deaface.

Vom lua lucrurile sistematic ca să demonstrăm dreptatea afirmațiilor noastre.

Mai întâi ne vom ocupa de povestea cu aripile care, după o regulă de foot-ball elementar este oarecum justă. Ca Naciu și Oană să ajungă în fundul terenului sau să tragă la poartă, este o condiție sine qua non să treacă de halfi și de fundași. Plasamentul lor trebue să fie inițial pe centru terenului, la margine, în paralelă absolută cu tușă. Sau, într'un caz mai bun, atunci când balonul e jucat de interi, mai aprope de linia de 16 m. Se întâmplă că acești oameni cu calități excepționale să stea într'una prost și atunci sunt prinși fie de halfii de margine fie de fundași.

A doua situație, aceia lui Sonni Niculescu, este ceva mai gravă căci ea începe să fie greșită dela poziția jucătorului pe teren. Este un lucru elementar că un bun centru atacant stă atunci când balonul este în fundul terenului său, exact pe punctul central al terenului și atunci când este jucat de după centrul terenului, în fața fundașilor. Aci centrul nu va sta cu spatele la poartă căci în această ipoteză nu va avea poziția de tras și nici de jucat înainte. Să vedem ce face prietenul nostru Sonni Niculescu. El stă mereu cu spatele la poartă atunci când trebuia să fie cu fața și mereu prea lângă mijlocași atunci când locul său este în centrul terenului. Sunt lucruri mici pe care un centru le învață la a. b. c-ul foot-ballului și, care deocamdată, nu pot fi schimbate de nici o lege din lume. Și de acest punct — atârnă de mult ori victoria căci spre o pildă, în matchul de eri, Sonni Niculescu avea câteva situații de reluare admirabile, care jucate cu talentul și cu adresa acestui talentat dar inutilizabil talent, ar fi putut însemna tot atâtea goaluri.

Ca să încheiem acest capitol trebuie să arătăm admirabilul simț de sesisare care l'a avut Sfera atunci când în prima repriză s 'a plasat exact în spatele lui Sonni și astfel i-a suflat de sub nas absolut tot ce avea de jucat.

Un match de football are 90 minute, iată ceiace a uitat Juventus

Nu trebuie să se creadă că aceste lipsuri au fost singurele ale juventiștilor. Spuneam în capul locului că nu au avut metodă de joc (căci simplismul atacului Oană—Naciu nu trebuie socotit ca metodă). N'au avut în primul rând un om care să-i învețe că trebuie să joace 90 minute și nu numai 45. Un match de football nu trebuie jucat numai pe jumătate. Juventus ne-a făcut eri impresia unui școlar de clasa întâia primară care a învățat bine o poezie și la examen începe s'o spună repede și se oprește, la jumătate, uitând totul.

Când a început iureșul în primele 20 de minute de joc au început să atace și am văzut dârzenia celor 11 roș-albaștrii, parcă ghiceam ceiace avea să se întâmple. Este foarte adevărat că ignorând multe, foarte multe reguli tactice, Juventus a dominat un Venus derutat de această vigoare dar — și aci se pune din nou o întrebare — n'a marcat. A obținut o singură bară de care spuneam mai sus și care nu a putut să ne convingă că echipa aceasta are eficacitate.

Spunea eri în tribună, alături de noi, d. dr. Virgil Economu că o echipă nu poate să învingă dacă nu trage la poartă. Selecționeurul unic, al României care este fără îndoială unul din oamenii cari vede bine și imediat ce greșală are o echipă a văzut cum nu se poate mai just. Juventus domina categoric și nu trăgea la poartă în raport cu valoarea acestei dominații. Nu știu dacă fiecare din cititorii noștri au avut un manual de football în care se vorbește de felurite forme de atac. Noi ne-am străduit anul trecut și am arătat, parte după cartea d-lui Economu, parte din dr. Willi Meisl și din alte broșuri care ne-au căzut în mână, că tot ceiace există concepție în materie de atac (dublu V, metoda Aston Villa, interul rătăcitor, în fine toate metodele) au la bază o construcție precisă și un final. Acest final este shotul la poartă căci nimeni nu concepe o ofensivă fără sfârșit. Un match nu se câștigă numai desenând pe teren ceiace spune antrenorul sau doctrinarii footballului. Este o condiție esențială să se joace în condițiile învățate dar să se tragă atent la poartă. Ce folos a avut în cazul nostru că Juventus a dominat, că Prassler și-a făcut jocul de o repriză și tot el a dat semnalul unor shoturi care variau între 30 și 40 metri. Nu se ajunge la rezultat atunci când nu se caută poziția optimă aproape de poartă. Este ideal ca atunci când cei cinci atacanți pleacă într'o incursiune, baloul să fie jucat până când unul dintre cei cinci este în poziție bună de tras și trage (repetăm: TRAGE).

Va putea Juventus să se bizuie pe un atac care marchează la întâmplare? Ni se spune că Naciu a mareat la Arad dela 40 metri un shot formidabil. E frumos, chiar foarte frumos. Dar se va înțelege că asemenea goaluri sunt norocoase, tot atât de norocoase ca un punct marcat de un half când vrea să paseze pe sus și balonul intră în goal și tot atât de noracos ca un corner bătut direct în goal. Aceste nu sunt goaluri normale și o echipă care se bizuie pe shoturi norocoase nu poate ajunge la victorie decât cu noroc. Un atac, și aci ne referim direct la atacul Juventusului, trebuie învățat să tragă la goal, cum spuneam și mai sus, din poziții clare. Să le caute pe drumul cel mai scurt, să-și simplifice jocul la acest țel și să ajungă să tragă astfel. Toate echipele fac același lucru și Juventus trebuie să facă la fel.

Mai ar fi de discutat problema formației Juventusului. Eri a jucat cu o echipă care nu poate mulțumi căci formula cu Dunăreanu mijlocaș nu este o soluție când aci este cu mult mai indicat Petrescu. Cu noua achiziție care este Variassi, Juventus și-a ameliorat foarte mult apărarea. Indiferent dacă în poarta este Sadovski sau Endreffy, cu actualul terțet Juventus trebuie să se declare mulțumit. Dar cum mijlocașii în această alcătuire nu poate continua fiindcă Dunăreanu este util în atac. Apoi, este o condiție ca Prassler să joace centru, pe locul lui Sonny. Arădeanul este foarte bun și inter dar infinit mai bun centru (lucru se aplică în echipa Juventusului unde Prassler are mai multă eficacitate ca centru). Prassler ar da un nou ritm atacului, în orice caz ar fi nu dirijor, ceiace nu este Sonny. Se poate remarca la Venus, atunci când joacă Humis că acesta conduce atacul și așteaptă să marcheze. Humis marchează când îi vine mingea dela alții, după cum alții marchează când centrul le oferă baloane. Este un joc de centru complet pe care Prassler îl poate îndeplini și nu Sonny. Așadar, rolul de centru trebue să-l ocupe Prassler având drept interi pe Dunăreanu și Prassler (nu ne declarăm de acord cu Simko care este insuficient dotat fizicește și foarte puțin activ).

La poarta lui Endreffy, Iordache are situație de goal, dar ratează.

Venus a dat o lecție tactică

Am lăsat laoparte formația Venusului și felul cum a jucat. Nu înseamnă că am neglijat ceiace au realizat eri negrii căci fără îndoială, din punct de vedere tactic, este o mare biruință a negrilor. Să câștigi un match în fața Juventusului nu este o performanță prea mare dar să câștigi inteligent este incontestabil o treabă care iese din banalul partidelor noastre. După cum s'a dedus din primele capitole ale acestei cronici, Juventus s'a avântat asupra Venusului cu intenția să-l abordeze dela început. Fie un adversar cât de tare, atunci când are deaface cu o echipă al cărui atribut este elanul, trebuie să știe ce să aplice ca antidot. După cum un bun medic va ști să dea doctoria necesară unui bolnav, tot așa Venus a înțeles ce are Juventus. Negrii au pornit deci pe dată la organizarea așa numitei apărări de fier. La Venus, termenul înseamnă că nimeni nu trebuie să treacă și odată parola lansată de conducător, mijlocașii își iau oamenii în primire, fundașii se pun bine pe picioare și siguri pe forța lor împiedică să intre cineva printre ei, iar portarul stă cu ochii în patru căci numai un shot răzleț și foarte periculos îl poate depăși. Nu mai e nevoie să adăugăm că după tactica obișnuită a Venusului interii se vor înapoia și foarte atenți vor contribui la opera de apărare. APARAREA DE FIER, s'a dovedit într'adevăr bună căci Venus a făcut în prima parte a jocului o admirabilă demonstrație de rezistență. In acest chip atacanții Juventusului au fost împiedicați sistematic să se apropie de poartă. Degeaba a încercat foarte rapidul Oană să-l depășească pe Lupaș sau Negrescu, de geaba credea Sonni că va trece de Sfera. Niciodată, dar absolut niciodată un jucător dela Juventus n'a putut fi în fața porții lui David fără să aibe pe cineva care să-l jeneze să tragă, să paseze sau facă ceva care ar fi wus în pericol butul.

SFERA ȘI NEGRESCU

Nu este un lucru prea greu pentru Negrescu și Sfera să realizeze acest fel de joc căci au calități excepționale pentru apărare. Negrescu, cu viteza sa, cu shoturile sigure și intervențiile sale în stil de maestru sigur, Sfera cu energia care dărâmă până și pe energicul, foarte energicul Naciu, au dărâmat tot. A mai venit contribuția lui Juhasz, a lui Bodola și mai ales a lui Ploeșteaun care la un moment dat era pe partea stângă din fundul terenului când locul său era just tocmai pe dreapta, în fața porții. Cu această apărare Venus a rezistat furiei juventiste și a putut astfel ca în prima repriză să nu lase nimic să treacă. Firește că jocul nu trebuie să rămână la acest fel de joc căci spuneam că Venus a jucat inteligent. Lucrul acesta ese în evidență când vom spune că negrii sesizând agresivitatea de o repriză a Juventusului i-a lăsat 40 de minute să fie stăpâni pe situație, iar apoi, după ce aceștia și au irosit forțele în atac, i-a atacat furios și a mrcat.

E drept, pentru primul goal a fost nevoie de muncă multă, a fost necesară intervenția atacantului pe o suprafață redusă de teren, unde Endreffi a fost pur și simplu asaltat de furia celor patru care se găseau în fața sa și au marcat punctul care a deschis scorul. Acest lucru s'a petrecut în minutul 41, exact în momentul când Juventus a decedat definitiv și iremediabil.

Din repriza doua, tactica a fost schimbată radical căci Venus a început să lucreze cu înaintarea și a descărcat un atac dornic să marcheze mult. Au fost 16 minute foarte grele pentru apărarea Juventusului care nu a mai fost în stare să reziste și a fost pusă în situația să cedeze. S'au mai marcat două goaluri cari au consfințit victoria Venusului. O victorie meritată căci, după cum spuneam mai sus, a câștigat cel care a fost mai inteligent, să-și dozeze eforturile și care a știut când trebuie să se apere și când trebuie să atace. Antrenorii rutinați în football, numesc această tactică, de cafenea. Se numește astfel, fiindcă este cursă de așteptare și la cafenea se așteaptă mult...

Am mai putea spune că Juventus a căzut în cursă proprie căci dacă nu pleca la un atac disperat și zăpăcit în prima repriză avea energie suficientă în partea a doua a jocului să reziste. Se mira lângă noi un spectator că după 2-0, Juventus a socotit partida terminată și abia mai schița gesturi de apărare. Nu trebuie să prindă pe nimeni mirarea căci din momentul când a primit primul goal, moralul lor era scăzut. Se prea poate ca lucrurile să se fi întâmplat altfel dacă Venus marca la început, atunci când Endreffy cu un admirabil reflex a prins pe picior greșit, cu palma un shot al lui Bodola.

Dacă Venus ar fi avut 1-0 după zece minute de joc, Juventus ar fi fost mai cumpătat în joc, ar fi căutat o egalare rațională și apoi ar fi pornit o luptă echilibrată. Dar atunci când lupți disperat pentru un goal, nu-l isbutești și adversarul obține lesne ceiace tu nu ai reușit, degringolada echipei provocată de lipsa de moral e fatală. Aceasta este una din scăderile Juventusului.

VENUS A JUCAT ADMIRABIL

Revenind, la Venus, nu vom avea de adăogat în domeniu tactic decât în prima repriză joc de apărare iar în a doua de ofensivă absolută. A mers însă numai jumătate din repriza a doua căci spre sfârșit, atât Iordache cât și Ene au slăbit în mod inexplicabil. A încercat Bodola să ia jocul pe cont propriu și a apelat pentru fazele mamime la Ploeșteanu. Am putea spune că acești doi oameni au fost cei mai buni din echipa negrilor.

INCIDENTE

Matchul nu a plăcut decât 50 de minute. Restul nu a mai contat căci s'a jucat încet și plicticos. In prima parte a fost puțin dur, căci se dădeau pe alocuri picioare și coate. David, l'a boxat odată pe Simco, Sfera s'a distrat puțin cu Naciu și au mai fost alte mici busculade. Tehnic, partida n'a putut place căci nu s'a desfășurat joc tehnic. Mai este demn de reținut cum s'au marcat punctele. Primul, a fost obținut la o învălmășală cumplită unde au intrat toți atacanții negrilor. Al doilea, în minutul trei al reprizei a doua de Bodola iar al treilea în minutul 20 de Iordache care a avut o sarcină ușoară căci punctul i-a fost înlesnit de coechipieri.

Arbitrajul d-lui Kroner a păcătuit printr'o exagerată interpretare a regulei de off-side. Echipele au alcătuit următoarele formații:

JUVENTUS: Endreffi, Dragomirescu, Variassi, Brandabur, Micu, Dunăreanu, Oană, Simco, Sonni Niculescu, Prassler, Naciu.

VENUS: David, Sfera, Negrescu, Demetrovici, Juhasz, Lupaș, Ene, Ploeșteanu, Cărciog, Bodola, Iordache.

TUDOR VOINA

Bodola înscrie al doilea goal. Variassy, care a căutat să-l împiedice, e căzut jos.

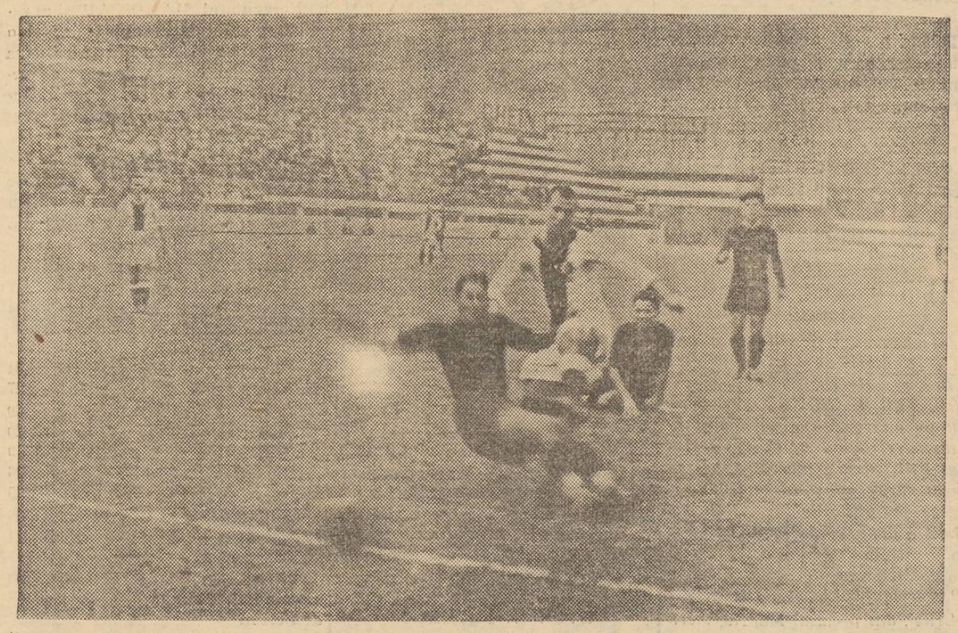

Apărarea Juventusului este bătută. A mai rămas însă un singur post de ariergardă: Endreffy, care va opri shotul lui Bodola.

Dan Gavrilescu și Boldiș nu au plecat la Baia Mare

Dan Gavrilescu și Boldiș, jucătorii F. C. Rapidului nu au plecat la Baia Mare.

Primul este ocupat cu un examen la școala de conductori tehnici, iar secundul fiind reținut de chestiuni importante.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.68.